

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ab||roganda Missa || Privata Marti-||ni Lvtheri ||
Senten-||tia**

Luther, Martin

Wittembergae, 1522

VD16 L 3619

Antithesis Episcoporum Christi, & sacerdotum Papisticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33296

tana profectum esse. Satis enim monstrauit deus in Na. ab & Abihu dū nollet ignem alienū offerri, quā uehementer detestef *Ignis alienus:* in rebus sacris aliud geri, quā a seipso esset definitum. Sanctifica bor (inquit) in his qui appropinquant mihi. Quanto magis putas indignationem eius accendi, quando non solum p̄ter sed & cōtra p̄scriptum eius quicquā in sacris innouatur, & suū institutum euacuatur, ubi impius Achaz altare areum mutat in Horologiū & altare Damasci ponit in templum domini. Tale est quod agitur in Episcopis istis gloriosis & infulatis, quos tantum abest, ut deus agnoscat, ut nullum genus hominū in terra diuinæ maiestati magis aduersum esse possit. Non enim solum citra dei p̄scriptum, sed & directe cōtra deum erecti sunt & regnant, quod & euidenter & inuicte monstrabo, iis qui scripturæ credūt. Nam ipsi idolis qui scripturam negant, suis tantū decretis credunt, nihil uerisimile dixeris, n̄ simendacia, quæ in cordibus eorum uersantur, dicas.

ANTITHESIS EPISCOPORVM

Christi, & sacerdotum Papisticorum.

Paulus dicit Tit. i. Huius gratia reliqui te in Candia, ut reliqua perfecte corrigas, & constituas presbyteros per singulas ciuitates, sicut ego tibi constitui, si quis est sine crimine, unius uxoris uir, filios habēs fideles, nō in accusatione luxuriæ. Oportet enim Episcopū sine crimine esse, sicut dei dispensatorem &c. *Episcopi quæ.* Hic, si credis in Paulo spiritum Christi loqui & statuere, agnoscis simul statutum diuinum esse, ut in qualibet ciuitate sint plures Episcopi, aut saltem unus. Perspicuū est enim, quod presbyteros & Episcopos eisdem facit, eadem autoritate dei, dum dicit, ideo cōstituendos presbyteros per singulas ciuitates sine crimine existentes, quod Episcopum oporteat esse sine crimine. Presbyteros autem uocat non idola ista rasa & oleata, sed seniores & coniugatos laicos in ciuitate, honestæ uitæ & famæ. Hos uult Episcopos fieri, plures in qualibet ciuitate, ut dixi (Græce enim clare patet, plures uni ciuitati constituendos esse, ubi dicit, κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους. Presbyteros secundum ciuitatem, id est, ubi ubi ciuitas fuerit, ibi presbyteros cōstituas) Idē Phi

Itē. i. Paulus & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis, cū Episcopis & diaconis gratia uobis &c. Philippi erat unica ciuitas, & tamen plures eius Episcopos salutat. Idem Act. xx. misit ad Ephesum & uocauit presbyteros Ecclesiæ ad se, Qui ubi uenerant, dixit ad eos inter multa alia, Attendite uobis & uniuerso gregi, in quo posuit uos Spiritus sanctus, Episcopos, ut pascatis Ecclesiā dei, quā acquisiuit sanguine suo. Ecce Ephesus quoq; una ciuitas erat, & presbyteros seu seniores in ea Ecclesia, Episcopos appellat, plures a spiritu sancto constitutos.

Quid aduersus hæc tria cœlestia fulmina potestis uos locustæ fumosæ putei abyssalis? Per Christum te oro, Christiane lector, nihil te moueant Cardinalium, Episcoporum, Paparū insulæ, pilei, mulæ, familiæ, gemmæ, aurū, purpura, & uniuersas ille fastuosissimus impiorū hominū fastus. Paulo, imo spiritui sancto crede, nō sunt illi Episcopi, sed idola, laruæ, monstra & portenta iræ dei. Episcopos audis hic diffiniri, uiros cōiuges & honestos in una ciuitate, quotquot necessarii sunt ad curandū populū eiusdem ciuitatis. Hæc diffinitio nō Ecclesiæ, non Conciliorum, non patrum, non deniq; lupanariū istorum prostitutissimorū Parrhisienū & Louanienū, sed spiritus sancti, sed Iesu Christi, sed diuinæ maiestatis est, aduersus quā, si uniuersi angeli de cœlo, cū tota creatura saperent, quid obsecro te deberet mouere? Nonne ceu inane arboris foliū eorum uerba deberes æstimare, præ uerbis his æternæ maiestatis. Nunc cū ei aduersent non nisi fœdæ Simiæ & meræ laruæ hominū, nō minus indolentæ quā impiæ, inutilissimū scilicet hominum chaos, quod uix idoneū est, ipsas laruas Episcopales gestare, quid est, quod eos aut pauas aut miteris? ac nō potius ceu labes & maculas orbis terrarū ducas (ut Petrus eos appellat) cum uniuersis suis pompis, statatis, ritibus, mendacibus & sacrilegis?

Adeste ergo uos abominabilia monstra terræ & rationē reddite, unde & qua autoritate uos estis & uocamini Episcopi? Spiritus sanctus uni ciuitati plures constituit Episcopos, uos singuli pluribus. Et unus Papa omnibus orbis ciuitatibus Episcopus

esse nititur. Qua autoritate? Nonne ipfiusmet Satanæ aduerfariis per uos fpiritus fancti autoritatē? Quid habetis, quod hic mutatis impiæ & factilegæ lanæ? Concludimus itaq; cū fiducia, uos iuxta diuinas literas & decretum fpiritus fancti, neq; eſſe negdici Epifcopos, ſed magis aduerfarios & uafatores tam Epifcoporum quā decreti diuini de Epifcopis conſtituendis. Eſtis uero Epifcopi uocatione Satanæ & cōſtitutione Apoſtoli eius Papæ, unde & recte uocamini creaturæ Papæ, nō fpiritus fancti. Qualis creator, tales creaturæ. Nō tremunt adhuc ceruices ueſtræ duriffimæ, dum auditis uos nō modo citra uoluntatē dei, ſed impiiffime contra uoluntatē dei Epifcopos eſſe? Hoc eſt, quod ne cogitatis quidem de ullo Epifcopi officio, ſed animalia uentris & gloriæ duntaxat eſtis, ſaginati ad uictimā æterni iudicii dei. Igitur producite & uos aliquod testimoniū de ueſtro Epifcopatu. Quod cū facere nō poſſitis, nos autoritate fpiritus fancti libere pronunciamus, uos eſſe idola mundi, qui titulo ac nomine Epifcoporū uiolenter arrepto, & legitimis Epifcopatibus extinctis, aduerſarii nouiſſimi ſitis Chriſti & Eccleſiæ eius. Sic nos de uobis & iudicare & ſentire cogit fpiritus in Paulo Epifcopos cōſtituens, cū nihil in orbe ſit diſſimilius & repugnātius Epifcoporū ſtatui, quā ueſter larualis & plusquā mundanus ſtatus.

Sed ne ſolus Paulus ſic uideatur Epifcopos deſcribere audiamus & Petrum. Dicit. i. Pet. v. Presbyteros qui ſunt in uobis horator ego conpresbyter & teſtis Chriſti, paſſionum & future gloriæ ſocius. Paſcite eum, qui inter uos eſt gregem Chriſti, epifcopantes non coacte, ſed uoluntarie, non turpis lucri gratia, ſed prompte, non quaſi dominantes in hereditatibus, ſed forma facti gregis, cū uenerit archipaſtor accipietis immarceſſibilem gloriæ coronam. Vides hic presbyteros & epifcopantes in uno quoq; grege eoſdē & multos eſſe debere, per omnē modū quo Paulus diſpoſuit. Quod autē noſtra translatio habet, Nō dominantes in cleris, interpretis incuria fuit, quæ fecit, ut clerū hoc loco intelligerent, quos nunc a laicis diſcreuit impia hominum traditio, cū Petrus uocet hic clericos, hereditates ſeu ſubſtantias, uolēs ſeniores eccleſiæ tales eſſe, q; ſciāt ſeſe gregē Chriſti regere.

non propriam aliquam hereditatem. Proinde non dominari sed
seruire illis debere. Serui. n. sunt alienae hereditatis, id est, Chri-
sti, non domini proprietatem rerum. Nunc uero Papa cum suis
laicis non dominatur modo, sed tyrannizat, grassatur, baccha-
tur in oues Christi, subiiciens sibi & res & corpora & animas om-
niū, robustius illis utens, quā ullus herus suis propriis rebus. Et
hoc uocant hodie, pascere oues Christi.

Ultimo Christus Luce. xxi. cōtendentibus Apostolis de ma-
ioritate dicit, Principes gentium dominantur eorum, & qui po-
testatem super eos habent beneficii (id est, quos nunc gratiosos
uulgo uocant) uocantur, uos autē non sic &c. Hic te lector me-
diam constituo iudicem inter Christum & Papam, Episcopos
quos hodie principes gentium non queunt imitari prae magni-
tudine dominationis & opum Christus statuit ut sint, non sic,
Papa statuit, ut sint utiq; sic. Confer hic principis & uicarii sui
uoces. Non sic, & utiq; sic, & uidebis, quis Christus & quis Anti-
christus sit. Et qui sint Episcopi, & qui laicæ Episcoporum. Ve-
nobis miseris, q in his itæ nouissima tēporibus sub talibus la-
uis, idolis, idiotis, truncis, lupis, pestibus, & monstris nocen-
tissimis, sine Episcopis & presbyteris uiuere imo perire cogi-
mur. Statuimus itaq; autoritate dei, Episcopos Christianos esse
uitos graues & prouectæ ætatis, cōiuges, laicos, doctos in uer-
bo ueritatis, in qualibet ciuitate plures, uel per uicinos coepisco-
pos, uel a plebe sua electos, quales modo essent, quos uulgo pa-
rochos seu plebanos uocāt, & capellanos eorum diaconos, nisi
per tyrannidem superiorum idolorum missas suas profhana-
rent, Euangelium tacere cogentur, celibes perirent, & nullum
Episcopi officium implere permetterent. Hæc est Apostolica san-
ctio, diuinū decretum, Spiritus sancti ritus ordinandorū Epis-
coporum. Quales fuere, S. Spiridion, Cyprianus, Augusti, Am-
brosius. At qui nunc super plures ciuitates imperant, nihil tamē
faciunt nisi quod aliquando infulam gestant, lapides & ligna
aqua conspergunt, fumo consecrant, & campanas tingunt,
quia propriis furoribus erecti sunt aduersus decretum diuinū,
Satanæ ludibria, & d. i aduersarij sunt, una cum principe & crea-
tore.

tore suo Papa prope diem destruendi per aduentum saluatoris nostri, Amen, Hæc omnia cū certis, apertis, fidelibus nitantur scripturis & uerbis dei, oportet pias conscientias securas & liberas esse ad contemnendū cum fiducia, totū hoc corpus Babylonicum cum pompa & specie sua.

Supereft tertia pars huius Satanicæ sacerdotiæ, quod est sylua Monachi.
& arena monachorū, genus mixtum, nec sacerdotes nec laici nec monachi, ne nihil desit, quod monstrorum ratio postulat sed ex omnibus & singulis confusum. Verū quatenus sunt sacerdotes, ad eos simul pertinent, quæ de sacerdotio, sacrificio & misterio dicta sunt. Quatenus uero monachi sunt, proprio uoluntate opus habent describi cum suis stultis, impiis, impossibilibus & a nullo unquā seruatis uotis. Ideo ne prolixiores simus, differemus eos in suum tempus, hoc dixisse contenti, Christianum populum esse simplicem, in quo prorsus nulla secta, nulla differentia personarū, nullus laicus, nullus clericus, nullus rufus, nullus unctus, nullus monachus esse debeat, sed sine ullo discrimine omnes uel coniugati uel coelibes, arbitrio quique suo, sicut modo in ciuilibus communitatibus uidemus naturaliter fieri. Episcopi uero seu presbyteri, seu seniores, seu diaconi, prorsus nulla re differre a cæteris Christianis debent, nisi solo officio uerbi & sacramenti. Sicut senator, nulla re differt a ciuibus suis, nisi officio regendæ ciuitatis. Qui autē sectis introductis, hanc simplicitatem sciderunt, in laicos & clericos, in rufos & non rufos. Deinde rufos in monachos & sacerdotes. Post monachos in uestes & cibos infinitis modis uariatos, similiter & sacerdotes in uarias culturas & dioceses. Hi sunt qui autore Satana, Ecclesiam & scripturam dei uiolauerunt, & astutia serpentina sensus Christianorum corruerunt a simplicitate quæ est in Christo, ut Apostolus ait ad Corinthios. Ideo Episcopi & presbyteri, nullum sectæ nomen habent sed tantū officii. Ut presbyter enim seniore, Episcopus uisitatorem significat. Ex quibus nunc dignitates & status fecerunt impii & schismatici homines. Paulus alias etiam dispensatores, ministros Christi, seruos dei, prepositos. uocat. Hæc satis modo sint de impio illorum sacer-

D

dotio, sacrificio & ministerio. Ex quibus puto, p' am conscientiam satis eruditam, ut si se uideat non esse in legitimo sacerdotio Ecclesie, quã ocis. ponat hoc Satanicũ sacerdotium, & uel curet uero ministerio Episcopi aut diaconi initiari aut rursus laicis similem uitam apprehendere, pro stercoribus habito, illo ficticio caractere, & oleo & raso uertice & uestitu pharisaico, istorum sacerdotum. Non enim deo sed Satanæ sacerdos est, qui eiusmodi est. Ideo nec deo, sed Satanæ pepigit, si quid pepigit, cui nullum pactum seruari potest, nisi uoles pactum dei uiuentis. Iactent Papistæ, suas longas hastas & breues pugiones, quod Patres eorum ex spiritu sancto statuerint has pompas & laruas. Nos contra iactamus Scripturas sanctas, certi, quod spiritus sanctus, sibi ipsi non contra dicit nec aduersatur. Non enim est deus dissensionis sed pacis & unitatis. Cum autẽ omnia eorum monstrauerimus esse aduersus dei scripturas euidenter, non antea credemus eorũ gesta ex spiritu sancto esse quam docuerint, spiritũ sanctum sibi ipsi contrarium esse, aut scripturas suas reuocasse. Deinde cõuincant, sua ex spiritu sancto esse sicut nos conuincimus ex scripturis, nostra ex spiritu sancto esse. Bullas & ampullas hominum cõtemnimus, scripturæ ueritatẽ adoramus & reueremur, quã si ipsi contemnunt, ualeant & soli adorent suas bullas. Qui non est mecum, ait Christus, contra me est, ita nos dicimus. Quod non est cum scriptura, contra scripturam est. At sacerdotia, sacrificia, ministeria, Episcopatus eorum, non sunt cum scriptura, ut probauimus, necesse est ergo contra scripturas ac per hoc contra deum esse. At contra deum uiuere, quis nobis persuadebit?

Hastæ & pugiones Emiseri,

Epilogus,

Vide itaq; Satanæ astutiam in Ecclesia uastanda, quã pulchre seruat in nominibus sacerdotii, sacrificii, ministerii, contrarias abominationes sub illis inuexit. Scilicet nihil præciosius ecclesia habuit sacerdotio, sacrificio & ministerio, ideo sub horum specie potissimum nocere cogitauit, & profecit per iram dei. Utile enim fuit suum sacerdotium quaestui. Nam dum missa cepit sacrificium esse, facile totius orbis opes ad suum sacerdotium hoc titulo contraxit. Per opes uero auaritiã, superbiam, pompã,

ocia, libidines & omnia illa infanda nefandaq; quæ hodie uir-
demus inundate, pleno impetu impulit, donec penitus abo-
lito uero sacerdotio, iam nihil sciret orbis præter Missas &
missales sacerdotes, omnibus hominibus uno errore falsis, dū
sperant hac una uia remissionem peccatorū & introitum regni
cælorum opibus suis emere. Ita secure iam regnat & potitur ui-
ctoria, quā quæsiuit, & paulatim promouit suo sacrilego sacer-
dotio, adeo ut multi sancti uiri & electi hunc errorem non solū
non intelligerent, sed etiam iuuarent uerbo & opere. Sic concidi-
dit sacerdotii ueri uirtus, positus loco fide operibus. Euacuata uis
sacrificii ueri, sublatis cruce & passionibus, & accepto ocio ac pa-
ce, extincta gloria ministerii, erecto idolo humanarum tradi-
tionum. Et impleta est prophetia Pauli, quā prædixit. ii. Timo.
iii. Hoc autem scito, quoniam in nouissimis diebus instabunt
tempora periculosa, Erant enim homines sui amantes, auari,
superbi, elati, blasphemi, parentibus inobedientes, ingrati, re-
rum sacrarum incurii, sine affectione, sine federe, criminatores,
incontinentes, immites, bonorum negligentes, proditores, pro-
terui, timidi, cæci, uoluptatum amantes magis quā dei, habentes
speciem pietatis, uirtutem autē eius abnegantes, Et hos deu-
nita. Ex iis enim sunt, qui penetrant domos, & captiuas ducunt
mulierculas, oneratas peccatis, ductiles uariis desideriis. semper
discentes, & nunquā ad scientiam ueritatis peruenire potentes.
Quemadmodum autem Iannes & Mambres restiterunt Mosi,
ita & hi resistent ueritati, homines mente corrupti, reprobi ad
fidem, sed ultra non proficient. Insuperbia enim eorum mani-
festa erit omnibus, sicut & illorum fuit.

D ii